♦ Poeziya

Rəhim GÖZƏL

TİKAN

Gözəl olar,
Ürəyimə
Batan tikan
Üzümdə açsa çiçək!
Həyat
Göyçəkdir,
Göyçək!..

SƏHƏR YAĞIŞI

Bu gün səhər-səhər buludlar dolub,
Yurdumun dağına, daşına yağır.
Dəyir pəncərəyə, qapıya şib-şib,
Elə bil bağrımın başına yağır.

Aləmin qəhrinə batmışdım gecə,
Naləmi başıma atmışdım gecə,
Doyunca ağlayıb yatmışdım gecə,
O da gözlərimin yaşına yağır!

Tale üz çevirmiş, fələk qarğamış,
Dərdimi dost duymaz, hiss etməz tanış,

Məndə ümid doğur bu gözəl yağış
Sanmayın o elə boşuna yağır!

DAŞ

Yol üstündə
ayaqlara toxunarkən
keçidlərdən
arıtlanıb atılan daş,
zir-zibilə qatılan daş,
fələstinli döyüşçünün
əllərində
yaraq olub dəyərlənir;
azadlığa
dayaq olub dəyərlənir!

SARI PİŞİK

Sarıca qoymuşdum onun adını;
Çox yaxşı bilirdi
pendirin, qatığın, südun dadını.
O movuldamazdı,
Bəlkə mələrdi!
Hardasa tapılıb
iyə gələrdi
mətbəxdən açılan dam yolumuzdan.
Payımı, onunla yarı bölərdim;
Bir gün görməsəydim, nisgil
edərdim.
...O mətbəx eləcə öz yerindədir;
ancaq,
ocağından nə tüstü qalxar,
nə də bişmişinin qoxusu gələr!
Sarı pişik deyil,
dam yolundasa
artıq
yuva salmış
bomboz serçələr!

İŞÇİ

Çörək röyasıyla durar yataqdan,
Durar, günəş oyanmadan;

Mürgülüyə-mürgülüyə
Uşaqların üstlərini çəkirkən
Bir öpücük qoparar da
O gül yanaqlarından.
Yoldaşının şəkərinə qatmaz zəhər;
Ehtiyatla açar, bağlar qapını da!
Çörək atlı...
O piyada!..

GÜNƏŞ SOYLU ÇIRAQLAR

Ehey!
Ehey!
Qaranlığın gözlərinə ağ salan
Günəş soylu çıraqların
Ümidinə yatanlar...
Şüşələrin qarasını
silmək
sizin borcunuzdur!..

GERÇƏK RÖYA

Yuxu kirpiklərimdən
Süzülürkən bal kimi
Və günəşin şəfəqini
otağımda,
yatağımda
duyar-duymaz
...Bütün mələklərin,
gözəli olan
bir mələk
röyamı işıqlandırdı!
Anam:
o, ürəyə yatan səsiylə,
yenə, həmişəki səliqəsiylə
gəlib
qıyar-qıymaz
oyatdı məni.
İçərimə hopmuşkən
onun cənnət qoxusu;

baxdım ki,
saatımın
ağır olub yuxusu!

SOYUQLAŞMA

...Soyudular;
utancaq qonağın çayı kimi.
...Kifsəndilər;
Küsəyən uşağın payı kimi.
Və min şirini...
bir acıya
satdılar;
Dağıldılar...
itdilər...
və batdılar!..

QOCAMAN QARI

Pərdələr,
enik
çıraqlar,
sönük
və gecə
tam yarı;
Qonşulardan birisi,
qocaman bir qarı,
televiziyanın səsini
sonuna qədər qaldırar...
və yalqızlığını hıçqırar!..

QARALTI

İlin bağlı günlərində;
özəlliklə, hər cümənin axşamı
böyüklərin görüşünə
çıxıb gedərkən hamı,
səkkizevli bir binadan
birinin
yalnız
sönməz işıqları gecələr...

Və bir sirli pantomimtək görünər,
ağbirçəkli qonşumuzun
qaraltısı pərdədə!..

ÜZÜNTÜ

Qonşularıma qanım qaynayır;
Qohumlarım kimi
qanı soyuq olsalar da!
Görməyəndə
gözüm axtarır onları!
Hələ də...
üzüntüsünü çəkirəm
qocalar evinə
köçürülən qonşumuzun!..

QONŞULAR VƏ MƏN

Qonşulardan:
kimisi
evinə baxdırdı,
kimisi
arabasını
dəyişdi...
Və kimisi isə
həccə gedib də, gəldi!
Mən,
bir neçə
sınıq-salxaq şeirimi,
dəftərə köçürüncə!

ÜZÜK

Qaranlıq bir gecədə,
Dörd yolun ayrıcında
şütüyən maşınların
işığını yansıdıb,
ulduz kimi
sayrışır,
bir qara çarşablının
barmağındakı üzük!

Hardasa,
qadınları
buraxmayır
gözəllik!..

ŞAİR

Şair dediyin:
ulduz təbiətdədir.
Sayrışar gecənin qaranlığında.
Və yuxu gəlməz gözlərinə
dünyanı
günəşə
tapşırmayınca!

ANLAŞMA

Masanın üzərindəki
bu
qəndqabı ilə
duzqabı,
içlərində nə olduğuna baxmayaraq,
illərdir ki,
bir-birinin kənarında,
büllurlana-büllurlana,
anlaşmağın
düz yolunu
göstərirlər
insanlara!

SƏRÇƏLƏR

Sərçələr
Eyvanda cikkildəşirlər;
Durun, canım,
durun!
Durun, sübhanəmizi yeyək
və görək
süfrədə nə qalır!

KÜRƏKÇİLƏR

Əlçatmaz qalalar doğur,
yastı
ev-eşiklərdən!
hörgüsü,
betonarma;
tavanı,
pilastfom;
dam-bacası,
izoqam.
Qar yağanda,
küçələrdə:
kürəkçilər
toxum
çırtlayacaqlar!..

FƏDAKARLIQ

Saxta,
taxta və plastik
sancaqlara
fədakarlıq
məşqini
gör
verdik necə!
Yayda, qışda,
qar-yağışda,
gündüz, gecə,
il boyunca...
Sarılırlar şəritlərə
ki,
sərilmiş
yaş və təmiz
paltarları,
qorusunlar
şərur yelin şərrindən!
Özümüzsə...

Təbriz